

דצמבר 2006

תשובה ידידותית ל-25 הפוליטולוגים, הקוראים לביטול "הקשרים המיוחדים" בין
גרמניה לישראל, והעמדתם על בסיס מאוזן.

ידידים יקרים,

קראתי בעיון רב את גילוי הדעת שלכם בעיתון Frankfurter-Rundschau מיום
15.11.06 ואני רוצה להודות לכם על הכנות וגילוי הלב שבה הצגתם את עמדתכם.
שכן רק גילוי דעת כנה יכול לאפשר דיון מלומד וחופשי בבעיות שאתם מעלים
בהצהרתכם.

ראשית הרשו נא לי להעמידכם על כמה אי דיוקים היסטוריים ואי-הבנות הכלולות
בהצהרתכם:

1! הגישה שלכם לסכסוך הישראלי – פלסטיני היא לצערי פשטנית מדי: נכון
שהשואה שכנעה עמים ומדינות בשנת 1947 להצביע בעד הקמת מדינה יהודית. אולם
באותה עת היא הצביעה גם על הקמת מדינה ערבית-פלסטינית. הפלסטינים דחו את
ההצעה והחליטו לזרוק אותנו לים בעזרת צבאותיהן המצוידים של חמש מדינות ערב
השכנות. עכשיו תארו לכם איזו אידיליה הייתה יכולה לשרור בינינו לבינם – אם הם
היו מקבלים את ההחלטה, כפי שקיבל אותה דוד בן-גוריון?

2) הפליטים הפלסטינים נוצרו ברובם בגלל המלחמה הזאת, אך במקום לקלוט אותם
במדינות ערב, או להקים להם מדינה בגדה המערבית ורצועת עזה (שהיו 19 שנה!!
תחת שלטון ירדני ומצרי) הם בחרו לדחוס אותם למחנות כדי שישמשו כנשק פוליטי
נגד ישראל, וכדי שיחכו במחנות לסיבוב הצבאי הבא נגד ישראל.

3) מכאן שמצבם הקשה והממושך של הפלסטינים איננו תוצאה בלעדית של השואה
ועליית הפליטים היהודים מגרמניה לפלסטינה (אחרי ככלות הכל גם גרמניה
המערבית קלטה לאחר המלחמה כ-15 מיליון פליטים גרמנים שגורשו מפולין
ומהסודטים). האם לא הייתה חובה דומה מוטלת על מדינות ערב שטבלו בכספי הנפט
ובזבזו אותם בבתי הקזינו של אירופה?

4) למרות שישראל קיימת כבר קרוב ל-60 שנה, ונחשבת למעצמה אזורית ואילו
לאוכלוסייה הפלסטינית אין שום סיכוי לגבור עליה באמצעים צבאיים - מרבית
הפלסטינים היום כמו לפני 58 שנים, אינם מוכנים להכיר בזכותה של מדינת ישראל
להתקיים במזרח התיכון. זוהי העמדה לא רק של חמאס, אלא של כל מוסלמי אדוק,

הרואה בקיומה של ישראל עלבון ופגיעה ברציפות הקדושה של האדמה השייכת לאומה הערבית.

5) ערפאת נשאל, בהופעתו במסגד של יוהנס בורג בשנת 1994 (לאחר החתימה על הסכמי אוסלו) מדוע בגד בעמדה הנחרצת של העולם המוסלמי האוסרת לעשות שלום עם ישראל (הוא נשאל זאת כיוון שעל בסיס הסרוב הזה מיאנו מדינות ערב לחתום על הסכם עם ישראל אחרי 1967, והחליטו על שלושת הלאווים המפורסמים)? הוא ענה (ויש לנו את ההקלטה של דבריו) כי הוא עשה בסך הכל מה שעשה הנביא מוחמד לפניו. כידוע מוחמד כרת ברית שלום לעשר שנים עם תושבי מכה משבט קורייש, אותה הפר לאחר שלוש שנים, כשהרגיש עצמו חזק דיו - ורצח את כל תושבי העיר לפי חרב.

ערפאת אף הוסיף כי זו חובתו של כל מוסלמי להתפשר כשהוא חלש אך לא לוותר על המטרה הסופית בבוא יום הנקם.

6) ולכן רבותי המלומדים: **אנחנו מפחדים! מאוד מפחדים!** מהשנאה שאי אפשר לרכך אותה (ולא אחזור כאן על עשרות הפעמים שניסינו להתפייס ונדחינו); מארגוני הטרור ובראשם אל-קעידה; מהפצצה המתקתקת באירן שאינכם מוכנים להתייחס אליה ומהנשיא שלהם המכריז שבדעתו להרוס מדינה חברה באו"ם ואתם כולכם שותקים.

ואנחנו מפחדים שמא האיסלם הפונדמנטליסטי יתגבר בפקיסטן ויאפשר לקיצונים הללו לשים את היד על פצצות אטום קיימות.

7) ומעל לכל אנחנו מרגישים את עצמנו שוב מבודדים, כיוון שאנו למודי ניסיון ויודעים כי ה"אוביקטיביות" האירופית תייצר לכל היותר החלטות מחאה בפרלמנטים ואיגרות מחאה שאינן שוות את הנייר עליו הן תכתבנה. אכן ידידי המלומדים, הבעיה לא התחילה עם היטלר! לא הוא ציווה על יהודי גרמניה לענוד טלאי צהוב - קדמו לו גרמנים אחרים לפני מאתיים שנה! ולא הוא שהכריח את משה מנדלסון כשהגיע לראשונה לברלין, להיכנס לעיר דרך שער הבהמות... וזה לא היה היטלר כי אם הקומפוזיטור ואגנר, שכבר בשנת 1848 כתב ספר נאצה נגד היהודים במוסיקה.

ולכן אנחנו מפחדים מאוד מאוד מהתעוררותו המחודשת של שד האנטישמיות, שגחליו לוחשות כבר היום מתחת לרגלי היהודים במדינות רבות באירופה ובעיקר בגרמניה. אל לכם לשכוח שהמדובר בסרטן ממאיר המקנן בבשרה של גרמניה כבר מאות שנים, והוא עלול לשוב ולהתפתח ולסכן את קיומכם הדמוקרטי - פעם נוספת.

8) ומה שמדאיג הרבה יותר היא העובדה, שנקודת המוצא של גילוי הדעת שלכם מתייחסת לגרמניה כאל מדינה דמוקרטית ונאורה, שכל העבר האנטישמי שלה (עוד לפני השואה) היה כלא היה; כאילו תשלום פיצויי השילומים וההתייחסות הבלבדית לתקופת השואה ולא למחלה הכרונית המקננת בקרב רבים מהציבור הגרמני - הם המשחררים היום את גרמניה מהתחייבותה לקיום היחסים המיוחדים עם המדינה היהודית. ולכן לדעתכם הגיעה העת לגישה יותר אוביקטיבית לסכסוך הישראלי-פלסטיני.

ובכן רבותי המלומדים, חסר הצד השני של משוואת היחסים בינינו: ואני מתכוון **לכרטיס הכניסה המחודש למשפחת העמים שהעניק לגרמניה (שנחשבה עד אז למדינה מצורעת) העם היהודי**, בזאת שהסכים לחתום על הסכם ההתפייסות עמכם שמונה שנים בלבד לאחר השואה! (החרם היהודי על ספרד על שגירשה את יהודיה בשנת 1492 נמשך כמעט 500 שנה!) גילה העם היהודי גודל נפש ויכולת התגברות על הקרעים של העבר.

כך שהתמיכה שלכם בנו איננה רק מחווה של תשלום פיצויים כספיים או תמיכה פוליטית!! זוהי נוסחת ההגנה הפנימית שלכם כדי שתוכלו להשאר מדינה דמוקרטית וכדי שתוכלו להמשיך ולהתמודד עם הנגע הפנימי המקנן עדיין לצערנו בגופכם הפוליטי.

היה זה דוד בן-גוריון שהורה לנו להבטיח את הקשר המיוחד עם העם הגרמני, כדי לעזור לכם ליצור "גרמניה אחרת", דמוקרטית, נאורה וסובלנית. וכל עוד יימשכו **הקשרים המיוחדים** בין שתי מדינותינו מובטח גם משטרה הדמוקרטית של ארצכם. ולכל זאת אין שום קשר לסכסוך הישראלי-פלסטיני!

ויש גם התבטאות אומללה בגילוי הדעת שלכם: הניסיון לגייס אנשי מדע והוגי דעות יהודים מעולם האמת, שגורשו בשעתו בבושת פנים מהאוניברסיטאות וממכוני המדע הגרמנים על ידי חבריהם הפרופסורים, והפכו לפליטים. הם לא רצו לעזוב, הם שאפו להמשיך ולהיות יהודים-גרמנים היושבים לבטח בארצם, הם לא תקפו את גרמניה ואיימו להשמידה כפי שעשו הפלסטינים - ואתם מגייסים אותם, **דווקא אותם** כדי להצדיק את הצד הפלסטיני. יש בעמדה כזאת יותר משמץ של ציניות...

9) ולבסוף הרשו נא לי לתקן כמה שגיאות עובדתיות שנפלו בגילוי הדעת שלכם:

a) הסכסוך היהודי-פלסטיני בארץ-ישראל לא התחיל בגלל העלייה של יהודי

גרמניה לארץ-ישראל. עשרות יהודים נרצחו על ידי הפלסטינים שנים רבות לפני כן:

כבר בשנת 1886 התנפלו השכנים הערבים על המושבה הראשונה בארץ-ישראל –

פתח-תקוה – שהוקמה על ידי יהודים ילידי ירושלים, כדי להשמידה.
 בשנת 1920 - הותקפו הישובים היהודים בצפון הארץ ובירושלים.
 בשנת 1921 - הותקפו: תל-אביב, יפו והמושבות היהודיות לאורך החוף במרכז הארץ.
 בשנת 1929 - התנפלו תושבי חברון על שכניהם היהודים, שהתגוררו עמם מאות שנים אנסו ושחטו, **ממש כך!** קרוב למאה מהם.
 (b) המנהיג של ערביי ארץ-ישראל, חגי אמין אל-חוסייני, שארגן את ההמאורעות בשנים 1936-1939 בארץ ישראל וגורש ממנה על ידי הבריטים, הגיע מאוחר יותר לברלין והתנדב לגייס גדודים מוסלמים לעזרת הצבא הנאצי, ובלבד שהיטלר יתחייב להשמיד את הישוב היהודי בארץ-ישראל.
 כך שלא בואם של כ-120 אלף יהודי גרמניה לארץ-ישראל (אגב באמצע שנות ה-30 היו כבר בארץ 330 אלף יהודים, והעלייה מגרמניה הגדילה את מספרם ל-450,000) היא שעוררה את ההתנגדות הפלסטינית לנוכחות היהודית בארץ-ישראל

לסיכום

גרמניה לא צריכה ולא יכולה להסתלק מיחסיה המיוחדים עם המדינה היהודית, וזאת מסיבות סוביקטיביות-אנוכיות של החברה הגרמנית שצריכה להישמר פן תתדרדר מחדש במדרון האנטישמי, ומסיבות מוסריות אוניברסאליות. כל זאת למרות הניסיונות של המוסלמיים להטיל עליה את אשמת הקמתה של מדינת ישראל. מצד שני העובדות שמנתי לאל, לא צריכות למנוע את ניסיונותיה לעזור ביישוב הסכסוך, ההיפך הוא הנכון: ישראל תקבל בברכה התערבות כזאת, בתקווה כי היא אכן תעזור. מי שיצליח לשכנע את החמאס, את החזבללה, את אל-קעידה, את האחים המוסלמים ואת האירנים – שיש להשלים עם קיומה של מדינה יהודית במזרח התיכון – יקנה לעצמו דף מפואר בהיסטוריה העולמית!

בכבוד רב

דב בן-מאיר

Vicepraesident der Knesset (a.D)